

บทความวิจัย (Research Article)

การใช้วิธีสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการท่องเที่ยว

Implementation of Constructionism Learning Theory to Promote English Speaking Ability of Vocational Students Majoring in Tourism

พรศิริ อูปคำ^{1*}

Pornsiri Oupakham^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนที่ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม จำนวน 1 แผน แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ข้อมูลได้รับการวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น หลังได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม และนักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

คำสำคัญ: ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม, ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ

¹ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก 65000

¹ Faculty of Humanities Naresuan University, Phitsanulok Province 65000

* Corresponding author, e-mail: maritthida@hotmail.com

Received: 6 March 2014; Accepted: 25 August 2014

Abstract

This study aims to examine the impact of using the Constructionism Theory on students' English speaking ability and explore opinions towards the adopted method. The participants were 20 third-year vocational students at Lampang College of Commerce and Technology. In this study, the research instruments were the lesson plan using the Constructionism Theory, English Speaking Ability Test (i.e. pre- and post- tests), and interviews. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test. The results showed that this teaching method significantly improved the participant s' speaking abilities. In addition, the participants had very positive attitudes towards this teaching method.

Keywords: Constructionism Theory, English Speaking Ability

ความเป็นมาของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย ความรู้และข้อมูลต่าง ๆ แพร่หลายอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคม ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารและศึกษาหาข้อมูลความรู้ ตลอดจนการประกอบอาชีพในยุคโลกไร้พรมแดน เป็นภาษากลางที่หลาย ๆ ประเทศให้การยอมรับในการติดต่อสื่อสารและมีบทบาทมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปี พ.ศ. 2558 นี้ จะมีการเปิดการค้าเสรีอาเซียน และตามกฎบัตรอาเซียน ข้อ 34 [13] บัญญัติว่า "The working language of ASEAN shall be English" ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียนทั้งในด้านการติดต่อสื่อสารและประกอบอาชีพ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมีแนวทางวิธีสอนที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการสื่อสาร ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษานั้นเป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (English for Specific Purposes: ESP) กล่าวคือเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนที่กำลังเปลี่ยนสถานะจากวัยเรียนเข้าสู่วัยทำงาน [21] กิจกรรมการเรียนการสอนและหลักสูตรเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจะมีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษพื้นฐาน (General English) อย่างชัดเจน กล่าวคือ การออกแบบกิจกรรมตลอดจนการ

เรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะต้องอยู่บนพื้นฐานของความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก [17]

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศทักษะการพูดนับเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็น เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจและจะช่วยให้การอ่านเขียนง่ายขึ้นด้วย ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่ทุกคนมุ่งหวังที่จะให้ประสบความสำเร็จ เพราะการเรียนภาษาต่างประเทศใด ๆ ก็ตาม หากผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยการพูดสนทนาในชีวิตประจำวันได้ ถือว่าเป็นการใช้ประโยชน์จากการเรียนภาษานั้น ๆ ได้อย่างแท้จริง [9]

จากการคัดกรองความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ ปวช. โรงเรียนลำปางพณิชยการ ปีการศึกษา 2555 และ 2556 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถพูดให้ข้อมูลสถานที่เป็นภาษาอังกฤษได้เท่าที่ควร แม้ว่านักเรียนจะมีความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี แต่นักเรียนยังไม่สามารถนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ในการพูดให้ข้อมูลได้ โดยสาเหตุเนื่องจากการเรียนรู้ที่เป็นผู้รับความรู้จากผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว ขาดการฝึกปฏิบัติทักษะการพูดและการนำไปใช้ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนในสาขาวิชาการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มุ่งประกอบอาชีพเกี่ยวกับท่องเที่ยวซึ่งต้องใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว การเรียนรู้โดยวิธีการรับข้อมูลเพียงฝ่ายเดียวโดยขาดโอกาสฝึกฝนทักษะการสื่อสารแล้ว เมื่อเจอสถานการณ์จริงผู้เรียนจึงไม่

สามารถพูดหรือถ่ายทอดความรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษได้ ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาไปแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่ง แก้วแดง [5] ได้วิเคราะห์สภาพการเรียนการสอนของประเทศไทยว่า ผ่านมาครุมีบทบาทในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่าผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ยึดตัวครู หลักสูตร เนื้อหาวิชา และการวัดผลเป็นหลัก เป็นเหตุให้ผู้เรียนขาดความสามารถการสร้างความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนั้นบทบาทของผู้เรียนเป็นผู้รับความรู้จากครู ทำให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนการเรียนรู้ด้วยตนเอง และจากทฤษฎี Cone of Experience ของ Edgar Dale [15] นักการศึกษาระดับโลก ระบุไว้ชัดเจนในส่วนฐานของปิรามิดว่า การเรียนเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ จะต้องมีการแลกเปลี่ยนพูดคุยกัน มีการลงมือปฏิบัติ และสามารถสอนผู้อื่นได้

ด้านการเรียนรู้ภาษาที่สอง Brown [14] กล่าวว่า ผู้เรียนควรได้รับโอกาสในการฝึกฝนภาษาอย่างเพียงพอ ซึ่งจะช่วยให้เขาเรียนรู้ภาษาในบริบทที่เป็นธรรมชาติ เนื่องจากระหว่างการปฏิสัมพันธ์ ผู้เรียนจะสามารถสร้างบทสนทนาด้วยตัวเองและสร้างความหมายที่เขาเข้าใจ ซึ่งเป็นส่วนส่งเสริมการเรียนรู้ของตัวเขาเอง นอกจากนี้ Krashen [18] ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการรับรู้ภาษาที่สองไว้ว่า จุดมุ่งหมายของห้องเรียนไม่เพียงเพื่อผลิตผู้พูดที่สามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว แต่เป็นการสร้างผู้เรียนให้สามารถใช้ความสามารถทางภาษาของตัวเองและใช้ตัวป้อนทางภาษา (Input) ในโลกแห่งความเป็นจริง เพื่อบรรลุความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานของแต่ละคน การรับรู้ภาษาสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลนั้นเข้าไปเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในการสื่อสาร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาในมาตรา 22 ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยรวม

สถานศึกษาขึ้นเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาให้เป็นศูนย์แห่งวิชาชีพรวมถึงคุณภาพในการผลิตกำลังคน ตั้งแต่ระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยีให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม กรมอาชีวศึกษาได้พัฒนาระบบการเรียนการสอนทางอาชีพให้เป็นระบบเปิดมีความยืดหยุ่น เป็นการศึกษาแบบต่อเนื่องตลอดชีวิต ส่งเสริมการสร้างทักษะวิชาชีพด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง รวมทั้งการสร้างงาน สร้างอาชีพในสถานศึกษา ส่งเสริมสิ่งประดิษฐ์อาชีวศึกษาเพื่อฝึกให้นักเรียน เป็นนักประดิษฐ์คิดค้นสร้างเทคโนโลยี เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรทางการศึกษา [1]

เมื่อพิจารณาถึงทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism) เป็นทฤษฎีที่พัฒนาโดย Papert แห่งสถาบัน MIT ในปี ค.ศ.1960 โดยมีรากฐานมาจากทฤษฎี Constructivism ที่ให้ความสำคัญด้านกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน การเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม เป็นการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ หรือสร้างสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมา [20] นอกจากนี้ Papert ยังได้ให้ความสำคัญกับการมีวัสดุสำหรับสร้างความองค์ความรู้ที่หลากหลายและเพียงพอ เพื่อเป็นสื่อช่วยคิด ช่วยให้สิ่งที่เรียนรู้ได้ยากกลายเป็นรูปธรรม ช่วยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้เอง เมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างองค์ความรู้ขึ้นด้วยตัวเอง ผู้เรียนก็จะเข้าใจสิ่งต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง มีความสามารถในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี [20]

สำหรับการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม มีรายงานการวิจัยหลายฉบับที่ยืนยันว่าการสอนตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ส่งผลดีต่อความสามารถทางการพูดของผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของพัชร พุ่มลำเจียก [4] รุ่งรัตน์ มงทะเล [6] อภิพร ธรรมสโรช [12] และธีราพร แซ่แห้ว และคณะ [3] ที่ได้ทำการศึกษา การใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม และพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติถ่ายทอดความรู้หรือความคิดโดยใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งมีผลดีต่อการเรียนรู้ภาษา

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนในสาขาวิชาการท่องเที่ยวให้มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ แม้จะมีวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น Task-Based Learning, CLT, PBL และอื่น ๆ แต่การสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติจริง โดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยีในการเรียนรู้ซึ่งเหมาะกับการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงนำหลักการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมมาประยุกต์ใช้ในรายวิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง การนำความรู้ใหม่ที่ได้รับมาบูรณาการเข้ากับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของตนและทำการสร้างความรู้ใหม่ให้กับตนเอง เพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการพูดสำหรับนักเรียนระดับอาชีวศึกษาต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

ขอบเขตของงานวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

2.1 ตัวแปรต้น คือ การสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์

คำถามการวิจัย

1. การสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม นักเรียนจะมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนได้รับการสอนหรือไม่ อย่างไร
2. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism)

Seymour Papert [20] แห่ง MIT สหรัฐอเมริกา บิดาแห่งทฤษฎีการศึกษา คอนสตรัคชันนิสซึม ได้กล่าวว่า ความรู้เกิดจากการสร้างขึ้นโดยตัวผู้เรียน การศึกษาตามแนวคอนสตรัคชันนิสซึมจะประกอบด้วย การจัดโอกาสให้กับผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ซึ่งการเรียนรู้ที่ดีไม่ได้มาจากการหาวิธีสอนต่าง ๆ มาให้ครู แต่มาจากการให้โอกาสตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีกว่าแก่ผู้เรียนในการสร้างความรู้

สุชิน เพ็ชรรักษ์ [11] ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ดังนี้

1. มีหลักการที่นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
2. หลักการที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้
3. หลักการเรียนรู้จากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม
4. หลักการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ

จากการศึกษาแนวทางจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม มีแนวทางการจัดการเรียนรู้ดังนี้ [8]

1. เน้นความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และความสำคัญของความรู้เดิม
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงความรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองได้

3. การเรียนรู้ต้องให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง จนค้นพบความรู้และรู้จักสิ่งที่ค้นพบ เรียนรู้วิเคราะห์ต่อจนรู้จริงว่าลึก ๆ แล้วสิ่งนั้นคืออะไร มีความสำคัญมากน้อยเพียงไร และศึกษาค้นคว้าให้ลึกซึ้งลงไป การเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้จากการสร้างสิ่งที่มีความหมายสำหรับตนเอง

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมเป็นการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ และการสร้างสิ่งต่าง ๆ ออกมาเป็นชิ้นงาน โครงการ โดยจะต้องอาศัยสื่อและเทคโนโลยี มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาความคิด โดยการนำความรู้ใหม่ที่ได้รับมาบูรณาการเข้ากับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของตนและทำการสร้างความรู้ใหม่ให้กับตนเอง

วิธีดำเนินงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว โรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยีที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม วิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จำนวน 1 แผน ระยะเวลา 8 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 16 คาบ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 6 ขั้นตอน โดยประยุกต์จากงานวิจัยของ ชีราพร แซ่เหั่วและคณะ [3] เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มทดลองที่เป็นผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นกระตุ้นความรู้เดิม เป็นขั้นที่ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจเดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะได้ทราบองค์ความรู้เดิมของนักเรียน เพราะจะเป็นสิ่งที่บอกได้ว่า ผู้เรียนจะมีความสามารถรับรู้ความรู้ใหม่ได้

หรือไม่ เพียงใด ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปภาพสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ วัดพระธาตุลำปางหลวง วัดประตูปอง และวัดศรีชุม โดยใช้ความรู้ความเข้าใจที่เขามีอยู่

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเชื่อมโยงความคิด เป็นการรับและดูดซึมความรู้ใหม่ เข้าไปในสมอง ผู้สอนให้ความรู้แก่ผู้เรียนเพื่อเป็นความรู้พื้นฐานก่อนการลงมือปฏิบัติ ให้ความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างภาษา และการพูดนำเสนอ ผู้สอนเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเข้ากับสิ่งที่ผู้เรียนกำลังจะเรียนรู้ และแสดงเนื้อหาว่าวัดพระแก้วดอนเต้า เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้หรือประสบการณ์เพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้สิ่งใหม่

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นวางแผนการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนปรับความรู้ใหม่ที่ดูดซึมเข้าไปกับความรู้เก่า โดยผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการอภิปรายในกลุ่ม และแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกันโดยการระดมสมอง วางแผนการปฏิบัติการเรียนรู้ การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัดเพื่อเตรียมบรรยายเป็นภาษาอังกฤษแก่นักท่องเที่ยว

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นปฏิบัติการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ ขั้นรวบรวมข้อมูล โดยนักเรียนค้นคว้าหาข้อมูลจากสื่อที่หลากหลาย หลังจากนั้นก็นำข้อมูลที่ได้อีกมาลั่นกรอง การจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญและการไปเยี่ยมชมสถานที่จริง เพื่อให้ให้นักเรียนได้สัมผัสและเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างลึกซึ้ง จนได้ข้อมูลส่วนที่เป็นประโยชน์ แล้ววิเคราะห์ สังเคราะห์ให้เป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ในขั้นทดลอง ผู้เรียนประยุกต์ใช้ความรู้และฝึกปฏิบัติการพูดบรรยายวัดที่นักเรียนเลือกและสนใจ เป็นการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน และในขั้นฝึกปฏิบัติในสถานที่จริง นักเรียนนำข้อมูลที่ฝึกปฏิบัติไปใช้กับสถานการณ์จริง โดยการให้ข้อมูลวัดแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ณ สถานที่ที่นักเรียนเลือก โดยมีการบันทึกวีดิทัศน์ระหว่างการบรรยาย

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นแสดงผลการเรียนรู้ นักเรียนนำเสนอผลการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น PowerPoint, Window Media Maker, และ Photoshop

ตามความถนัดของนักเรียน นักเรียนไตร่ตรองความรู้ที่ได้รับและการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง การให้คำแนะนำกับกลุ่มที่นำเสนอ

ขั้นตอนที่ 6 ขั้นประเมินผลการเรียนรู้ ผู้เรียน เพื่อนร่วมชั้นและครูร่วมประเมินผลการเรียนรู้ สรุปกระบวนการเรียนรู้ การแก้ไขปัญหา ความรู้และทักษะที่ได้รับจากการทำงาน

2. แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนรายบุคคล โดยให้นักเรียนบรรยายวัดในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง โดยวัดที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนคือวัดศรีปิงขัย และการทดสอบหลังเรียนคือวัดปงสนุก ผู้เรียนมีเวลาเตรียมตัวก่อนการสอบพูด 30 นาที นักเรียนพูดบรรยายวัดเป็นภาษาอังกฤษภายในเวลา 5-10 นาที ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับจากกัลยาณี เรืองมานะมงคล [2] ในการประเมินผลการทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งก่อนและหลังได้รับการสอน โดยมีองค์ประกอบของการประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ 4 ด้าน ได้แก่ โครงสร้าง เนื้อหา การใช้ภาษา และการนำเสนอ ในแต่ละด้านจะให้คะแนน 1-5 คะแนน รวมทั้งหมด 20 คะแนน

การให้คะแนนความสามารถทางการพูด แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ผู้นำเสนอมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีเยี่ยม

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ผู้นำเสนอมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ผู้นำเสนอมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ผู้นำเสนอมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อน

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ผู้นำเสนอมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อนมาก

ในแต่ละด้านมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตารางที่ 1 เกณฑ์และคุณภาพของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ประเด็นพิจารณา	คะแนน	คำอธิบาย
โครงสร้าง	5	ครอบคลุมทุกประเด็นเกี่ยวกับโครงสร้าง ทั้งประเด็นหลัก และประเด็นย่อย มีการเชื่อมโยงข้อมูลและรายละเอียดอย่างชัดเจน
	4	ครอบคลุมทุกประเด็นหลัก และมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการเชื่อมโยงรายละเอียด
	3	ประเด็นหลักไม่ชัดเจน เนื่องจากขาดการเชื่อมโยงที่ดี
	2	โครงสร้างการนำเสนอไม่ชัดเจน เนื่องจากขาดส่วนประกอบสำคัญ เช่น บทนำ หรือเนื้อเรื่อง หรือบทสรุป
	1	ขาดโครงสร้างการนำเสนอ และขาดความเชื่อมโยงในประเด็นต่าง
เนื้อหา	5	เนื้อหาที่น่าสนใจมาก และรายละเอียดทุกส่วนมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันอย่างถูกต้อง สมบูรณ์ ตัวอย่างและรายละเอียดต่าง ๆ ให้ภาพที่ชัดเจน
	4	เนื้อหาที่น่าสนใจ ตัวอย่างและรายละเอียดมีเนื้อหาที่สัมพันธ์กัน
	3	เนื้อหาไม่ค่อยน่าสนใจ ตัวอย่างและรายละเอียดต่าง ๆ ต่อเนื่องกัน
	2	ตัวอย่างและรายละเอียดไม่เกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน และไม่น่าสนใจ
	1	รายละเอียดต่าง ๆ ไม่เกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน ไม่มีการยกตัวอย่างหรือให้ข้อมูลใดๆ เป็นการนำเสนอที่ขาดความน่าสนใจ

ประเด็น พิจารณา	คะแนน	คำอธิบาย
การใช้ ภาษา	5	ใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติ และชัดเจนมาก ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การออกเสียงถูกต้องชัดเจน (แต่ไม่จำเป็นต้องพูดด้วยสำเนียงเหมือนเจ้าของภาษา โดยไม่ผิดเพี้ยน)
	4	ใช้ภาษาพูดที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และฟังดูเป็นธรรมชาติ อาจมีข้อผิดพลาดเล็กน้อยด้านไวยากรณ์ การออกเสียงถูกต้องและชัดเจน
	3	พูดโดยอาศัยการท่องจำ มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ และการออกเสียง ซึ่งบางครั้งทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน
	2	พูดโดยท่องจำ มีข้อผิดพลาดมากด้านไวยากรณ์ และการออกเสียง ทำให้เป็นอุปสรรคในการทำความเข้าใจ
การ นำเสนอ	1	พูดตะกุกตะกัก ผิดหลักไวยากรณ์ และการออกเสียงไม่ถูกต้อง ทำให้เกิดความไม่เข้าใจ
	5	การใช้เสียงชัดเจนมาก มีการมองผู้ฟังอย่างทั่วถึง มีการใช้ท่าทางประกอบที่ดีมาก
	4	พูดดังชัดเจน มองผู้ฟังค่อนข้างจะทั่วถึง ใช้ท่าทางประกอบได้ดี
	3	มีการใช้ท่าทางประกอบบ้าง และมองผู้ฟังเป็นครั้งคราว แต่การใช้เสียงขาดความชัดเจน
	2	ใช้ท่าทางประกอบน้อยมาก พูดไม่ชัดเจนและยากต่อการเข้าใจ มีการสบตาผู้ฟังน้อยมาก
	1	ไม่มีการสบตาผู้ฟัง พูดไม่ชัดเจนและเบา

คะแนนที่ได้จากการทดสอบนี้ใช้เพื่อศึกษาผลการสอนในงานวิจัยนี้เท่านั้น ไม่ได้นำไปเป็นผลการเรียนของผู้เรียน

สำหรับการให้คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษนี้ ผู้ประเมิน 4 ท่านเป็นผู้ให้คะแนนและผู้วิจัยนำคะแนนรวมที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที

3. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษหลังได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิซึม เป็นแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เรียนหลังจากการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิซึม รายบุคคล จำนวน 5 คน โดยใช้การเลือกโดยการสุ่มอย่างมีระบบ (Systematic Random Sampling) [7] กำหนดเลขเริ่มต้นที่ลำดับที่ 4 อ่านข้ามทีละ 3 คน ได้กลุ่มตัวอย่างสำหรับการสัมภาษณ์ คือผู้เรียนลำดับที่ 4, 8, 12, 16 และ 20 โดยผู้สัมภาษณ์เป็นผู้ถามคำถาม และให้นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนและความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ผ่านมาที่มีต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิซึม โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์ 1 คน 1 ครั้ง หลังการทดสอบหลังเรียนเสร็จสิ้น ระยะเวลาในการสัมภาษณ์คนละ 5-10 นาที

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการสอน โดยใช้เกณฑ์ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น

2. ทำการสอนตามแผนการสอน วิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รหัส 2000-1225 ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น โดยจะเริ่มสอนตั้งแต่วันที่ 30 กรกฎาคม 2557 ถึงวัน 15 กันยายน 2557 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 8 สัปดาห์

3. ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากจบแผนการเรียนรู้ในสัปดาห์ที่ 8 โดยใช้เกณฑ์ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น

4. นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ด้วยการทดสอบที่ กรณีกลุ่มทดลองไม่เป็นอิสระต่อกัน t-test for Dependent Sample

5. สัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนหลังได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมที่มีต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ภายหลังจากการสอนเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์

6. นำความคิดเห็นของนักเรียนมาเขียนสรุปและวิเคราะห์เนื้อหาด้วยเทคนิค Content Analysis โดยยึดหลักของ Hsieh & Shannon [16]

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows เพื่อหาค่าสถิติดังต่อไปนี้

1. ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

2. ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนและหลังด้วยการทดสอบที่ กรณีกลุ่มทดลองไม่เป็นอิสระต่อกัน t-test for Dependent Samples

3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และจำแนกตามขั้นตอนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

ผลการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น หลังได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

2. นักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

กลุ่มตัวอย่าง	n	Mean	S.D.	t
ก่อนเรียน	20	2.29	0.732	15.119**
หลังเรียน	20	4.23	0.609	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{0.05(20)} = 2.0930$)

**p < .05

จากสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ในด้านการเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้หรือประสบการณ์ใหม่เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้น การใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียนรู้ และการลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริง ดังนี้

“การเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมมีวิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำให้เราสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยใช้สมาร์ตโฟนของเรา และในห้องเรียนด้วยการฝึกฝนบ่อย ๆ ฝึกพูด ฝึกเขียน สิ่งเหล่านี้จะช่วยทำให้เราคล่องและใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง การทำงานกลุ่มไม่ได้แค่ความรู้เท่านั้น แต่ยังสามารถนำไปต่อยอดและใช้ในการทำงานต่อไปในอาชีพอีกด้วย”

(เบญจมาพร ตุงคุปรี: ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1)

“ตอนแรกหนูบรรยายวัดไม่เป็นเลยทั้ง ๆ ที่รู้จักวัดนี้มานานแล้วแต่หนูไม่รู้จะพูดยังไง ใช้ tense ไหน แล้วไม่รู้จะพูดอะไรก่อน แต่หลังจากที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ทำให้หนูพูดบรรยายวัดเป็นภาษาอังกฤษได้ หลังจากบั้นที่กวัดโอกาสฝึกพูดในสถานการณ์จริงเสร็จ นำมาโชว์ให้เพื่อน ๆ และอาจารย์

ดูในคาบเรียน ช่วยกันแสดงความคิดเห็น ก็ทำให้รู้ว่าการพูดของหนูยังมีจุดบกพร่องที่ต้องแก้ไข ออกเสียงผิดบ้าง ส่วนใหญ่เสียงเบา แล้วพวกหนูก็กลับไปแก้อยู่หลายรอบ ดูวิดีโอแล้วทำให้รู้ว่าเราผิดตรงไหน อ่อนตรงไหน เราต้องปรับปรุงพัฒนาจุดไหนบ้างเพื่อให้งานออกมาดีและชาวต่างชาติฟังภาษาอังกฤษของเราแล้วเข้าใจ”

(ณัฐชา แก้วน้อย : ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4)

“การเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมวิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำให้พวกเราพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น จากการเริ่มทำโปรเจกต์พวกเราเห็นชัดได้เลยว่าพวกเรามีพัฒนาการขึ้นมาก สังเกตได้ชัดเลยจากสำเนียง การออกเสียง ซึ่งพวกเราได้รับคำชมจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติว่าออกเสียงชัดเจนใช้ได้”

(ชุลีวรรณ อินทะปัญญา : ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีผลคะแนนความสามารถทางการพูดสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พัทธ พุ่มลำเจียก [4] รุ่งรัตน์ มอทะเล [6] อภิพร ธรรมสโรช [12] และธีราพร แซ่เหวและคณะ [3] ทั้งนี้จะเนื่องมาจาก

ประการแรก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ในชั้นเชื่อมโยงความคิด ผู้เรียนได้เรียนรู้ศัพท์ สำนวนภาษา ไวยากรณ์ รวมถึงการออกเสียงระดับคำไปถึงระดับประโยค ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้จากระดับง่ายและค่อยๆเปลี่ยนไปเป็นระดับยากขึ้นตามระดับความสามารถของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีตัวบ่อนที่สามารถเข้าใจได้ (Input) ของ Krashen [18] ที่กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนเรียนรู้ภาษาในระดับเดียวกับที่ผู้เรียนมีอยู่หรือสูงกว่าระดับภาษาของผู้เรียนเล็กน้อย จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนได้รับตัวบ่อนทางภาษาจนมีความสามารถเพียง

พอที่จะใช้ภาษาได้แล้วก็จะแสดงความสามารถทางภาษาออกมาได้

ประการที่สอง การเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง ซึ่งในชั้นปฏิบัติการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดคุยกับอาจารย์ชาวต่างชาติเพื่อฝึกฝนการออกเสียง ขอคำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการทำงาน การฝึกพูดบรรยายกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในสถานที่จริง เหล่านี้ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งเป็นผลดีต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สอดคล้องกับ Brown [14] ที่กล่าวว่า หากผู้เรียนได้รับโอกาสในการฝึกฝนภาษาอย่างเพียงพอ จะช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ภาษาในบริบทที่เป็นธรรมชาติ เนื่องจากระหว่างการปฏิสัมพันธ์ ผู้เรียนจะสามารถสร้างบทสนทนาด้วยตัวเองและสร้างความหมายที่เข้าใจ ซึ่งเป็นส่วนส่งเสริมการเรียนรู้ของตัวเขาเอง

ประการที่สาม การเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม เป็นการเรียนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้คือ ผู้สอนทำหน้าที่เพียงเป็นผู้นำเสนอประเด็น ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาของผู้เรียน ในชั้นวางแผนการเรียนรู้ ผู้เรียนได้เรียนลงมือปฏิบัติ คิดวิเคราะห์ ระดมสมองร่วมกับเพื่อนในกลุ่มในสิ่งที่ตนเองเลือกและสนใจ เนื้อหาวิชาที่ผู้เรียนได้เรียนล้วนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตของผู้เรียน นอกจากนี้ ผู้เรียนสร้างและเรียนรู้จากสิ่งที่ตนสร้าง ซึ่งมีความหมายต่อผู้เรียน เช่น วัด ซึ่งอยู่ในชุมชน หรือผู้เรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับวัดทำให้มีการเชื่อมต่อกับความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ทำให้เป็นการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ Edgar Dale ที่กล่าวว่า การเรียนเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ จะต้องมีการแลกเปลี่ยนพูดคุยกัน มีการปฏิบัติ และสอนผู้อื่นได้ [15]

กล่าวโดยสรุป ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถทางการพูดสูงขึ้น อีกทั้งผู้เรียนยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 หัวข้อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเป็นหัวข้อที่ใกล้เคียงกับสภาพของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานในอนาคตได้
 - 1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอน
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไป
 - 2.1 ควรมีการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม สำหรับผู้เรียนในสาขาวิชาอื่น
 - 2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความคงทนในการเรียนรู้ และความสามารถในการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ดร.ยุทธศักดิ์ ชื่นใจชน ผู้ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเมตตาเอาใจใส่ จนบทความสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

เอกสารอ้างอิง

1. กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 61 ปี อาชีวศึกษาวิวัฒน์. กรุงเทพฯ; 2545.
2. กัลยาณี เรืองมานะมงคล. การสร้างและพัฒนามาตรวัดประเมินสัมฤทธิผลของการพูดแบบนำเสนอสำหรับรายวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษชั้นสูง. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2545.

3. ชีราพร แซ่เหั่วและคณะ. การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2552. ได้จาก: URL:http://www.camt.cmu.ac.th/th/complete_research/complete_research_23.pdf Jan 20, 2014.
4. พัทธ พุ่มลำเจียก. การใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดเชิงสร้างสรรค์ และความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.เชียงใหม่; 2544.
5. รุ่ง แก้วแดง. ปฏิวัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน; 2540.
6. รุ่งรัตน์ มองทะเล. การใช้การสอนแบบชักชวนเสริมด้วยการสอนแบบสร้างสรรค์องค์ความรู้นิยมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดและลดความวิตกกังวลของผู้เรียน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่; 2545.
7. ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น; 2538.
8. สุชิน เพ็ชรรักษ์. การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ; 2544.
9. สุมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2540.
10. สุภากร จันทวานิช. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2553.
11. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. ถอดบทเรียนการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา (Constructionism) ของสถานศึกษา ชุมชน ภาค ธุรกิจและอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ; 2556.

12. อัมพร ธรรมสโรช. การใช้การสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ใหม่เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่; 2547.
13. Association of Southeast Asian Nations. THE ASEAN CHARTER. ASEAN. 2008. Available from: URL:<http://www.asean.org/archive/publications/ASEAN-Charter.pdf> Accessed March 25, 2014.
14. Brown, D. Principles of Language Learning and Teaching. New Jersey: Prentice Hall; 1994.
15. Dale, E. Audio-Visual Methods in Teaching. NY: Dryden Press; 1946.
15. Hsieh H.F., & Shannon, S. E. Three approaches to qualitative content analysis. *Qualitative Health Research*, 15(9), 1277-1288. 2005.
16. Hutchinson, T., & Walters, A. English for Specific Purposes. Cambridge: Cambridge University Press; 1994.
17. Krashen, S. Principles and Practice in Second Language Acquisition. Oxford: Pergamon Press; 1982.
18. Papert, S. Mindstorms: Children, Computers, And Powerful Ideas. New York: Harper Collins Publishers, Inc.; 1993.
19. Papert, S. Introduction: What is Logo? And Who Need It? In Logo Philosophy And Implementation. LCSl.; 1999.
20. Robison, P.C. ESP (English for Specific Purposes). Oxford: Pergamon Press; 1980.